

— Lőszök! — válaszolta boldogan nagymamám.

— Öt év múlva nősülök. A lányokat még ki kell házasítanom.

Nagymamám a mai napig sem tudja, miért is mondott akkor igent nagyapámnak. Talán a magabiztos fellépése váltotta ki belőle. Szándéka komolyságáról néhány nap múlva nagymamám meggyőződhetett, ugyanis levelet kapott nagyapámtól:

„Kedves Böske ne haragudj, hogy levelemmel zavarlak, de nagyon kíváncsi vagyok . . . hogy és mint érzed magad azután a kedves vasárnapi beszéd után. Én hálistennek nagyon jól érzem magam annyi sok jó nap és éjszaka lefolytátán hál Istennek nincs semi bajom . . . Kedves Böske írjál haza a házhoz és írd meg, hogy mikor jössz haza, hogy tudjam és akkor a lányok is haza fognak jönni esetleg ne, hogy félj levelet a házhoz írni, csak írjál egész egész bátran. És minden vágyam az, hogy minél hamarab találkozhassunk egymással, vagy pedig, hogy minél hamarab olvashassam, azt a boldogító pársor írásodat. Ezerszer rád gondolva és Hódolva, számtalanszor csokol Pista.” (1929. március 1. — az első levél).

A levelekben nagyapám nagymamám Böskének vagy Csörének hívja, s ezentúl én is így fogom nevezni. Nagyapámat pedig Pistának.

Kapcsolatukat kezdetben Böske „édesapja” ellenezte. Mindenkitől azt hallotta, hogy „Pista apa nélkül nőtt fel és soha nem lesz belőle jó gazda. Nem ért az csak a galambokhoz és a futballhoz.” Ezeket főképp Balla Sándor, nagyszüleim nagybátyja és felesége Valérka néni híresztelte, mert Sanyi fiúk kosarat kapott nagymamámtól, Böskétől. Labancz Pistára ezért irigykedni kezdtek és mindent kitaláltak, hogy elmarják Böske mellől. Hiába nézték rossz szemmel Pista udvarlását a levelek egyre jöttek és mentek. Havonta kétszer, esetleg háromszor találkozniuk is sikerült.

Leveleik nemcsak a két fiatal szerelmi kapcsolatát, hanem a két család gazdasági és társadalmi helyzetét is bemutatják. Szó esik bennük udvarlásról, szórakozásról, munkáról, rokonokról és barátokról. Kapcsolatuk mélyülését a levelekben is észre lehet venni. Egyre több szó esik bennük a gazdálkodásról. Megbiznak egymásban és fontos számukra, hogy a másik is tudjon egy-egy eladott jószágról vagy a terméshozamról.

„Nem volt ide haza apukám lent voltak uborkát szedni de nem nagyon sok lett csak negyven öt zsákkal. Epen ma számoltuk, hogy mennyit szállítottunk már el száz hat mázsa volt idáig. És harminc mázsa kivételével amiért még nem fizetek, hogy mennyit kaptunk Kilencszáz husz pengőt az egészért a felesékekkel együtt. Ebben a szárazságban még idáig meg vagyunk vele elégedve csak az a baj, hogy már nem sokáig tart az árulás. Olyan jól volna, ha leg alább így tartana őszig” (Kecskemét 1930. VII. 20.)

„Mit dolgoztok van e sok dolgokat mink tegnap végeztük a szőlő permetezést a lovászommal másfél nap permeteztünk, de azt bűttem hogy megsülünk teljesen hát borzasztó ütélet már ez az idő gyönyörű szepek volnának az uborkák de ha így lesz még valameddig akkor vége mindennek már . . .” (1931. VI. hó 19.)

„Kedves Böske képzeld el hogy már az árpánkat is permetezni kell ellepte a veresnyakú árpa bogár egy szűrű nagysággá helyett és az nagyon terjed a szó szoros értelmében meg eszi . . .” (1932. VI. 5.)

„Kedves Csörém most már hála Istennek a nagy kapáláson át estünk mert elsejére már mindent megkapáltunk még péntek estére akkora már a tanyában való krumplit is feltöltöttük szerdán meg a szőlőt a Béni bacsival fajdul bepermeteztük bétfön meg ebentem mindnyájával a venyigét kihordtuk belőle meg aztán neki áltunk mindnyájan körülkapáltuk és most már szépen néz ki a berét meg az Ikolás Gergővel lekaszáltattam szerdán meg csütörtökön dehe végezte a berét tegnap már meg forgatam csak most már azon kérem a jó Istent, hogy holnap ne adna még esőt, hogy holnap rendbe tehetnénk azt a sok szép berét . . . gondold, hogy ment a munka beten kapáltunk mint a gonoszok, de hála Istennek most már nyomra is vergődöttünk most már utol is érjük magunk is magunkat . . . nő meg ozt ott van az a rohadó nagy árok asni.” (1932. VI. 5.)

„Gondold, hogy olyan sokért ádnak a szívetet batvan pengőért boldanként és csak egy évre így tehat lemondunk róla . . .” (1931. X. 6.) (Ezt a levelet nagymamám írta, de egy későbbiben arról számol be nagyapámnak, hogy mégis sikerült a szívetet kibérelniük.)

„Amint mondtam, hogy apukám árulta a borjukat a vásárban de nem keltek el az enyémet száz pengőért kérték együtt a kétót kétszáz nyolcvan pengőért nagyon kevésért így majd a Kecskeméti vására is haza mennek.” (Kecskemét 1931. XI. 10.)

„ . . . a múlt heten meg hogy anyámmal uthon voltam akkor meg vetünk hetven darab nagyon szép gyönyörűsét negyven darab bene a késői rózsá barack a többi meg más fajta batvan filler volt darabja a Jerka protekciójá után mert egyebkent nyolcvan filler az ára . . .” (1932. IV. 24.)

„Kedves Eteletem ma én meg anyámmal voltunk othon ma szerződtem le a konzervgyárral egy bold paradicsomra 80 mázsig de csak 3 és fél fillert ad érte mert nagy a kímélet az apró fajtaért meg öt fillert de csak nagy fajtát természetünk meg a beten egy bold borsóra is csinalok kotest bacsak lehet meg.” (1933. II. 10.)

„Csak bizony elég szomorú dologra jöttem ki mert meg döglöt a bakpujkám ma meg egy nagyon szép tyukom hát már megint bele jön a vész már pedig olyan szépen tojnak a tyukok minc kijöttem száz tojás volt akkor pedig mind el vittem. Hát oszt ha meg az a keves is el pusztul akkor oszt nem tudom, hogy mi lesz ám már Ma voltam az Etel ágyánál hogy anak van két bakpujkája hát ha ide adná az egyiket de nem